

SENTÈNCIA de 14 de maig de 2004

**Manca de legitimació activa de l'apoderat de la societat,
al qual es reclama l'import d'unes lletres de canvi que
havia acceptat lliurades a càrrec de la societat
poderdant.- Valoració de la prova**

Reunida la Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra, sota la presidència del M I. Sr. Jean Louis VUILLEMIN, i els magistrats M.I. Sr. Antoni BRUGUERA MANTÉ i M.I. Sr. Joan Manel ABRIL CAMPOY, ha adoptat la resolució següent:

ANTECEDENTS DE FET

I.- En el judici civil de núm. B-0072-2/2002, tramitat pel procediment abreuja, a instàncies de la Sra. Rosa M.G. contra el Sr. Josep C.R., el 30 de setembre de 2003, l'Hble. Batlle, actuant com a Tribunal Unipersonal, va dictar una Sentència en la qual va estimar l'excepció de manca de legitimació passiva del demandat sense entrar a examinar l'altra excepció que aquest darrer havia al·legat ni el fons de l'assumpte; i va imposar a l'agent la totalitat de les costes processals.

II.- No conforme l'agent amb la Sentència anterior, va interposar contra ella aquest recurs d'apel·lació el qual ha estat tramitat segons allò que ordenen les disposicions legals.

Ha actuat com a magistrat ponent el M.I. Sr. Antoni BRUGUERA MANTÉ.

FONAMENTS DE DRET

I.- La sentència apel·lada ha estimat l'excepció de manca de legitimació passiva del Sr. Josep C.R. per a ser demandat a títol personal per l'import de les dues lletres de canvi lliurades per l'agent a càrrec, respectivament, de les Societats "BORDA DELS PADRINS S.L." l'una, i de "COMANTUR S.L." l'altra, i acceptades ambdues per l'esmentat demandat.

Les dues lletres havien estat lliurades per l'agent el 5 de desembre de 2001 i l'acceptant ara demandat

era apoderat de les societats lliurades des del 6 d'octubre de 1999 de la primera, i des del 20 de novembre del mateix any 1999 de l'altra; de manera que el demandat va acceptar aquelles canvials a càrrec de les Societats lliurades quan era el seu apoderat.

Sobre la base d'aquestes realitats, la Sentència apel·lada ha estimat que el Sr. Josep C.R. no havia de ser demandat sinó que, si de cas, haurien d'ésser-ho aquelles Societats, i no personalment l'apoderat.

Aquesta conclusió, obvia, és discutida per la Sra. Rosa M.G. la qual atribueix a la Sentència apel·lada "manca de motivació" i, subsidiàriament, "error en el dret material aplicable al cas" i "error en l'apreciació de la prova", al·legacions mancades de fonament com exposem seguidament.

II.- No es pot titllar la Sentència apel·lada de "manca de motivació" en haver estimat l'excepció de falta de legitimació passiva del Sr. Josep C.R., ja que la Sentència ha donat la motivació escaient i suficient: les lliurades de les lletres són les Societats, no el seu acceptant -apoderat, el qual, per tant, no pot ser demandat a títol personal com improcedentment ho ha estat; sense que aquesta fonamentació incorri en "error en el dret material aplicable al cas" pel fet que l'acceptant no hagués consignat en el lloc de l'acceptació que efectuava aquesta en nom de les Societats de què n'era apoderat, atès que les lliurades de les lletres eren les Societats, i el seu apoderat no respon personalment d'allò que signa per les seves apoderades.

Les Sentències d'aquesta Sala i la doctrina que addueix la recurrent no són pertinents perquè contemplen supòsits de tercers tenedors de lletres de canvi que circulen com a títols abstractes aliens a la causa de la seva creació, ço que aquí no és el cas perquè aquí la demandant és la mateixa lliuradora de les lletres i, com a tal, hauria d'haver provat la causa de la seva creació (la provisió de fons) i la realitat del deute, coses que no ha efectuat.

III.- La prova ha estat apreciada degudament en haver constatat la jutjadora que la lliuradora de les canvials era la mateixa actora, que eren lliurades les Societats no demandades, i que era demandat el seu apoderat i no les Societats; ço que determina l'evident manca de legitimació passiva d'aquest darrer, apreciada correctament per la Sentència apel·lada, la qual escau confirmar sense necessitat d'altres consideracions atesa la claredat de la qüestió; amb imposició de les costes del recurs a l'apel·lant.

Vistos la legislació vigent i els Usos i Costums aplicables al present cas,

La Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra,

DECIDEIX

DESESTIMAR aquest recurs d'apel·lació, CONFIRMAR la Sentència apel·lada; i IMPOSAR a la recurrent les costes del recurs incloent-hi els honoraris dels professionals de l'altra part.

Així per aquesta nostra resolució, de la qual en serà tramés testimoni a l'Hble. President de la Batllia, per al seu coneixement i als efectes escaients, definitivament jutjant, ho pronunciem, manem i signem.-